

— Защо ли ще ходите на Шипка безъ нужда? Искате да ви убиятъ Турцитѣ? се помъчи да ме разубѣди Чилиевъ. Впрочемъ, както щете, прибави той, свободни сте.

На 11 Ноемврий сутринята, слѣдъ като се напихъ съ чай, азъ заминахъ за Шипка. На първата обаче още верста, азъ започнахъ да се раскаивамъ. Причината на това ми раскаивание бѣше ужасния пжтъ, по който трѣбваше да се върви и който пжтъ минуваше покрай с. Стоманеци. Отъ бивуака чакъ до Червенъ Брѣгъ пжтя е стрѣменъ, а сега бѣше и съвършено обледенѣлъ, тъй щото не бѣ мислимо да се ѣзди на конъ, още повече, че подковитѣ на моя черкезъ се бѣха поистрили. До гдѣто се спустнахъ до ханчето — при Червенъ Брѣгъ, черкеза два пжти пада. Азъ се утѣшавахъ съ мисълта, че отъ Червенъ Брѣгъ на нагорѣ пжтя ще бѣде по добръ, тъй като имаше по голѣмо движение, но още при самитѣ поли на Червенъ Брѣгъ, азъ видѣхъ, че се оказахъ излъганъ въ надеждата си. Тукъ пжтя не бѣше по добръ отъ онзи, който бѣхъ преминалъ. Азъ прѣдвиждахъ, че не само на горѣ, но и на долу ще трѣбва да вървя пѣши, и при всичко това, продължихъ пжтя. Безъ да се распространявамъ ще кажа, че до гдѣто се качихъ горѣ на Шипка, азъ нѣколко пжти падахъ. Коня ми бѣше потѣналъ въ потъ, при всичко, че почти не го ѣздихъ.

Първата почивка направихъ при главния прѣвързоченъ пунктъ Той сега не се намираше при турското беклеме — караулка, гдѣто го оставихме при смѣняването ни отъ Шипка, а бѣше расположенъ не далеко отъ баракитѣ на Генералъ Радецки — по горѣ отъ Червенъ Брѣгъ на една полянка. Причината за прѣмѣстванието на прѣвързочния пунктъ бѣше тая, че на 14 Августъ турската батарея отъ Лисата Гора бѣше открила силенъ огънь по него, вслѣдствие на което още тогава прѣвързочния пунктъ бѣше прѣмѣстенъ при Червенъ Брѣгъ. Въ дѣсно отъ шосето и турската караулка на една възвишенность бѣ расположена една батарея, а по горѣ отъ тая послѣдната се намираше